

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 13Csp/55/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319202298
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2021:4319202298.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobcu: SMS CREDITS s. r. o., so sídlom 010 09 Žilina, Dlhá 95C, IČO: 44 769 911, v konaní zast. HRONČEK & PARTNERS s. r. o., so sídlom 010 01 Žilina, Národná 10, IČO: 47 248 327, proti žalovanej: I. H., T. XX.XX.XXXX, H. XXX XX Y.L., Y. XXX, v konaní zast. Občianske združenie OSPO Martin - OCHRANA SPOTREBITEĽA, so sídlom 036 01 Martin, J. Š. Šikuru 4850/1, IČO: 52 354 237, o zaplatenie 40,20 eura s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovaná m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa v podanej žalobe domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 40,20 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne so sumy 350 eur od 10.06.2016 do 23.06.2016, zo sumy 330,20 od 24.06.2016 do 29.06.2016, zo sumy 310,20 eura od 30.06.2016 do 06.07.2016, zo sumy 290,20 eura od 07.07.2016 do 03.08.2016, zo sumy 260,20 eura od 04.08.2016 do 06.09.2016, zo sumy 210,20 eura od 07.09.2016 do 05.10.2016, zo sumy 140,20 eura od 06.10.2016 do 07.11.2016, zo sumy 70,20 eura od 08.11.2016 do 08.12.2016, zo sumy 40,20 eura od 09.12.2016 do zaplatenia. Žalobca ďalej v podanej žalobe uviedol, že na základe žiadosti žalovanej došlo medzi žalobcom (ešte predchádzajúce obchodné meno: River Euro, s. r. o.) a žalovanou dňa 26.04.2016 k uzavretiu Zmluvy o pôžičke XXXXXX/XX.XX.XX ďalej len „Zmluva o pôžičke“), na základe, ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažnú pôžičku v sume 350 eur so splatnosťou do 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky v súlade so Zmluvnými podmienkami žalobcu, ktorými sa záväzkovo-právny vzťah žalobcu a žalovanej spravuje (ďalej len „zmluvné podmienky“). Na základe vyššie uvedeného boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 350 eur, a to bezhotovostným prevodom na účet žalovanej dňa 26.04.2016. Žalovaná sa Zmluvou o pôžičke zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť riadne a v dohodnutej lehote splatnosti. V súlade so zmluvnými podmienkami došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky, a to až do 09.06.2016. K uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke došlo prostredníctvom krátkych textových správ SMS, zaslaných z telefónneho čísla, ktoré klient zadal na tento účel žalobcovi so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila - klienta, pričom Zmluva o pôžičke bola žalovanej sprístupnená a uložená v jej klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média, a teda Zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalovaná vykonala nasledovné čiastočné úhrady dlhu: dňa 23.06.2016 úhrada vo výške 19,80 eur, dňa 29.06.2016 úhrada vo výške 20 eur, dňa 06.07.2016 úhrada vo výške 20 eur, dňa 03.08.2016 úhrada vo výške 30 eur, dňa 06.09.2016 úhrada vo výške 50 eur, dňa 05.10.2016 úhrada vo výške 70 eur, dňa 07.11.2016 úhrada vo výške 70 eur, dňa 08.12.2016 úhrada vo výške 30 eur. Žalovaná svoj dlh voči žalobcovi dobrovoľne nespĺnila a so zaplatením splatnej pôžičky ako aj odplaty sa dostala do omeškania, ktoré do dnešného

dňa stále trvá. Žalovaná svoj dlh voči žalobcovi dobrovoľne nespĺnila, preto sa žalobca obrátil so svojím nárokom na príslušný súd a popri zaplatení dlžnej sumy vo výške 40,20 eur požaduje od žalovanej aj zaplatenie zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,00 % ročne. Žalobca svoj nárok v časti sumy 40,20 eur (neuhradenej sumy poskytnutej pôžičky) opiera o ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka a o bod 1 Zmluvy o pôžičke v časti istiny a v časti nároku na úrok z omeškania o ustanovenie § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Čas omeškania je diferencovaný odkedy je žalovaná v omeškaní so zaplatením svojho nespĺneného dlhu, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni márneho uplynutia lehoty splatnosti. Dlžná suma teda pozostáva zo sumy poskytnutej pôžičky vo výške 40,20 eur.

2. Okresný súd Levice vydal vo veci platobný rozkaz dňa 26.06.2019 pod sp. zn. 13Csp/55/2019 - 79, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že žalobca nemá nárok na žalovanú sumu 40,20 eura čo do dôvodu a výšky. Poukázala na to, že do 31.12.2016 zaplatila žalobcovi sumu vo výške 411,22 eur a požičala si sumu vo výške 350 eur. Žalobca je žalovanej dlžný sumu 61,22 eura. Žalobca má nárok, ale len na výšku úveru 350 eur. Zmluva o pôžičke pod č. XXXXXX/XX.XX.XX zo dňa 26.04.2016 neobsahuje zákonom vyžadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: 1. ročnú úrokovú sadzbu, 2. termín konečnej splatnosti (deň, mesiac a rok), 3. adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. RPMN uvedená v predmetnej zmluve vo výške 844,79 % je uvedená v neprospech spotrebiteľa, výška RPMN je v rozpore s dobrými mravmi, neprimerane vysoká.

3. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 10.07.2019 pod sp. zn. 13Csp/55/2019 - 84 zrušil platobný rozkaz podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.07.2019.

4. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 10.07.2019 pod sp. zn. 13Csp/55/2019 - 86 podľa § 167 ods. 3 CSP vyzval žalobcu, aby sa písomne vyjadril k odporu žalovanej, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2019.

5. Žalobca sa k podanému odporu vyjadril písomne dňa 22.07.2019 v ktorom uviedol, že s tvrdeniami žalovanej, ktoré uvádza v podanom odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 08.07.2019 sa v celom rozsahu nestotožňuje. Žalobca ďalej v podanom vyjadrení uviedol, že žalovaná neuznáva pohľadávku žalobcu čo do dôvodu a čo do výšky, zároveň nesúhlasí s povinnosťou zaplatiť žalobcom uplatňovanú sumu. Žalovaná vo svojom odpore tvrdí, žalobca nemá nárok na žalovanú sumu 40,20 eur a žiada súd, aby žalobu zamietol ako nedôvodnú a aby platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu. Žalovaná v odpore tvrdí, že práve žalobca je jej dlžný sumu 61,22 eur, ktorú kvalifikovala ako preplatenú sumu. Žalovaná uvádza, že predmetná zmluva, na základe ktorej jej bola poskytnutá pôžička, nespĺňa ani povinné náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., teda že neobsahuje ročnú úrokovú sadzbu, termín konečnej splatnosti a adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) je podľa žalovanej v zmluve v neprospech spotrebiteľa, teda RPMN považuje za neprijateľné zmluvné podmienky. Je potrebné uviesť, že zmluvy o pôžičke, ktoré uzatvorila žalovaná so žalobcom sa uzatvárajú na diaľku prostredníctvom výmeny krátkych textových správ SMS odosielaných na mobilný telefón, a to na základe predchádzajúcej žiadosti žalovanej o peňažnú pôžičku, podanej v elektronickej forme, prostredníctvom osobného účtu na internetovej stránke spoločnosti www.smscredits.sk alebo prostredníctvom SMS správy. K uzatvoreniu Zmluvy o pôžičke došlo teda prostredníctvom krátkych textových správ SMS, zaslaných z telefónneho čísla, ktoré žalovaná zadala na tento účel žalobcovi so súčasným uvedením osobitného klientskeho čísla, ktoré jednoznačne identifikuje osobu, ktorá právny úkon urobila, pričom Zmluva o pôžičke a rovnako aj zmluvné podmienky boli žalovanej sprístupnené a okrem iného aj uložené v jej klientskom účte, ktorý umožňuje trvalé zachytenie obsahu právneho úkonu a má povahu trvanlivého média, a teda Zmluva o pôžičke bola uzatvorená písomne prostriedkami diaľkovej komunikácie. Žalobca je toho názoru že ustanovenia zmluvy ako aj ustanovenia zmluvných podmienok spĺňajú zákonné požiadavky a neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Výška RPMN uvedená v zmluve je vypočítaná v súlade s právnymi predpismi Slovenskej republiky. Vzhľadom na lehotu splatnosti 15 dní, je výška RPMN primeraná. Žalobca rovnako poukazuje na výšku RPMN. V tejto súvislosti je potrebné aby sme uviedli, že výška RPMN v Zmluve o pôžičke je určená a uvedená v súlade s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalobca má za to, že zmluva jasne a presne obsahuje uvedenie dátumu

uzatvorenia zmluvy, a to 26.04. 2016 na konci zmluvy v poslednom riadku spolu s uvedením času vystavenia zmluvy. Zmluva takisto obsahuje aj sídlo veriteľa, a to hned' na úvodnej strane zmluvy. Žalobca má za to, že zmluva neprijateľné a nekalé zmluvné podmienky neobsahuje. Ustanovenia, ktoré všeobecne platné právne predpisy vyžadujú na platnosť zmluvy, obsahuje aj predmetná zmluva. Jasne je v zmluve uvedené, že sa poskytuje suma vo výške 350 eur, sú definovaní účastníci zmluvy, poplatok za poskytnutie pôžičky a čas, teda lehotu splatnosti istiny a poplatku. Lehota splatnosti pri zmluvách žalobcu je vždy 15 dní.

6. Okresný súd Levice uznesením zo dňa 07.08.2019 pod sp. zn. 13Csp/55/2019 - 101 vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní vyjadrila k vyjadreniu žalobcu podľa § 167 ods. 4 CSP, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2019.

7. Žalovaná sa písomne vyjadrila k vyjadreniu žalobcu dňa 14.08.2019 a uviedla, že zotrváva na svojich vyjadreniach v podanom odpore. Všetky zákonom vyžadované náležitosti sa musia nachádzať priamo v zmluve (priemerná hodnota RPMN, ročná úroková sadzba, termín konečnej splatnosti - deň, mesiac a rok, adresa veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť). Žalovaná je spotrebiteľka. Odplata môže byť len vo forme úrokov, inú formu odplaty zákon neumožňuje. Žalovaná voči žalobcovi nie je dlžníčkou, žalobca na žalovanú sumu vo výške 40,20 eura nemá nárok.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej vyjadril písomne dňa 30.08.2019, pričom k predloženej úhrade žalovanou žalobcovi na sumu 101,42 eura sa žalobca nevyjadril.

9. Dňa 10.10.2019 žalobca so svojim vyjadrením uviedol, že žalovaná dňa 03.06.2016 uhradila predĺženie a pokutu vo výške 101,42 eur čím predĺžila lehotu.

10. Žalovaná na pojednávaní dňa 29.09.2020 uviedla, že súdu zakladá do spisu doklad o úhrade zo dňa 02.06.2016 o zaplatení sumy vo výške 101,42 eura.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení dňa 27.11.2020 potvrdil, že úhrada, ktorú realizovala žalovaná dňa 02.06.2016 vo výške 101,42 eura bola pripísaná na účet žalobcu dňa 03.06.2016.

12. Na pojednávaní dňa 22.07.2021 splnomocnený zástupca žalovanej predložil do spisu výpis z účtu žalovanej zo dňa 02.06.2016 o úhrade sumy 101,42 eura. Uviedol, že medzi veriteľom a dlžníkom nebola uzavretá písomná zmluva o pôžičke. Žalovaná považuje za nekalú obchodnú praktiku ak úhrada, ktorá bola realizovaná žalovanou dňa 02.06.2016 pre žalobcu ako veriteľa bola započítaná najprv na úhradu zmluvnej pokuty, odplatu, úroky, takýto postup veriteľa je neprípustný. Žalobca mal sumu vo výške 101,42 eura započítať najprv na istinu. Zmluvná pokuta nebola obojstrannou vôľou a takáto zmluvná podmienka nie je uvedená ani v zmluve na diaľku a ani sa o výške zmluvnej pokuty nepíše.

13. Právny zástupca žalobcu sa na nariadené pojednávanie dňa 22.07.2021 nedostavil, predvolanie mal riadne a včas doručené dňom 06.05.2021, neúčast' súdu neospravedlnil, k veci sa vyjadril dňa 16.07.2021, o odročenie nepožiadal, žalovaná predvolanie mala riadne a včas doručené dňa 10.05.2021, splnomocnený zástupca žalovanej neúčast' žalovanej ospravedlnil krátkou cestou do zápisnice o pojednávaní a preto súd vec prejednal a rozhodol podľa § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej.

14. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

15. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to najmä: zmluvou o pôžičke pod č. XXXXXX/XX.XX.XX, dokladom o poukázaní pôžičky žalobcom žalovanej zo dňa 25.04.2016 - výpisom z účtu, výpismi z účtu žalobcu za obdobie od 01.01.2016 do 31.12.2016, úhradami žalovanej zo dňa 23.06.2016 vo výške 19,80 eura, zo dňa 29.06.2016 vo výške 20 eur, zo dňa 06.07.2016 vo výške 20 eur, zo dňa 03.08.2016 vo výške 30 eur, zo dňa 06.09.2016 vo výške 50 eur, zo dňa 05.10.2016 vo výške 70 eur, zo dňa 07.11.2016 vo výške 70 eur, zo dňa 08.12.2016 vo výške 30 eur, výpisom z Obchodného registra na žalobcu ku dňu 09.01.2018, výpisom z účtu žalovanej zo dňa 02.06.2016 o úhrade sumy 101,42 eura, výtlačkom zo zoznamu subjektov s udelenou licenciou - subjektu finančného trhu.

16. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

17. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

18. Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

19. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

20. Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

21. Podľa § 40 ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinný od 01.01.2016 do 30.06.2016) písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

22. Podľa § 40 ods. 4 Občianskeho zákonníka (účinný od 01.01.2016 do 30.06.2016) písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou.

23. Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

24. Podľa § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

25. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku (ďalej len „zák. č. 266/2005 Z. z.“) tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

26. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie,

27. Podľa § 2 písm. b) bod 7. zák. č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie finančnou službou služba poskytovaná veriteľom, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania.

28. Podľa § 2 písm. e) zák. č. 266/2005 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedok, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom od 21.03.2016 do 30.06.2016) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa,

poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

30. Podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom nie je úver, úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

31. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

32. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

33. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinný od 01.01.2015) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

38. Súd na základe vykonaného dokazovania žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol. Žalobca uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke XXXXXX/XX.XX.XX dňa 26.04.2016, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 350 eur. Zmluva bola uzatvorená v súlade so zákonom 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Na základe takto uzatvorenej zmluvy sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 350 eur, pričom lehota splatnosti istiny pôžičky a odplaty bola dohodnutá na 15 dní a začala plynúť odo dňa poskytnutia pôžičky. Medzi stranami sporu vznikol uzavretím zmluvy o pôžičke právny vzťah, ktorý je nevyhnutné posudzovať podľa príslušných právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľka, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Strany sporu uzavreli zmluvu o pôžičke, ktorá však nemá charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere s poukazom na znenie ustanovenia § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z. (účinný od 21.03.2016 do 30.06.2016), v ktorom sa uvádza, že spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace, čo je aj tento prípad, nakoľko lehotu

splatnosti pôžičky si zmluvné strany dohodli na dobu 15 dní odo dňa poskytnutia pôžičky. V konaní bolo preukázané, že žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 350 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť do 15 dní od poskytnutia zmluvy.

39. Žalovaná sa počas konania bránila tým, že žalobcovi istinu zaplatila. Počas konania nebola rozporovaná žiadnou stranou zmluvy o pôžičke, že žalovaná zaplatila žalobcovi dňa 23.06.2016 sumu vo výške 19,80 eura, dňa 29.06.2016 úhradu vo výške 20 eur, dňa 06.07.2016 sumu vo výške 20 eur, dňa 03.08.2016 sumu vo výške 30 eur, dňa 06.09.2016 sumu vo výške 50 eur, dňa 05.10.2016 sumu vo výške 70 eur, dňa 07.11.2016 sumu vo výške 70 eur, dňa 08.12.2016 sumu vo výške 30 eur a dňa 03.06.2016 sumu vo výške 101,42 eura. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca poskytol žalovanej pôžičku vo výške 350 eur a žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 411,22 eura. Žalobca ale v podaní zo dňa 10.10.2019 uviedol, že síce prijal úhradu dňa 03.06.2016 avšak touto sumou 101,42 eura žalovaná uhradila predĺženie a pokutu. Žalobca, ale nevyšpecifikoval v akej výške išla suma z úhrady vo výške 101,42 na predĺženie a aká na zmluvnú pokutu. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 10.10.2019 je zrejmé, že dňa 03.06.2016 žalovaná zaplatila 101,42 eura a týmto plnením uhradila predĺženie a pokutu. Je zrejmé z obsahu zmluvy o pôžičke, že zmluvné strany si nedohodli zmluvnú pokutu na konkrétnu sumu a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol. V zmluve o pôžičke pod č. XXXXXX/XX.XX.XX v bod 9 sa uvádza, že ak administratívny poplatok za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky nebude splatený včas, je veriteľ od dlžníka zaplataenie zmluvnej pokuty. Veriteľ je oprávnený požadovať zaplataenie zmluvnej pokuty vo výške režížného paušálu za zasielané upomienky veriteľom dlžníkovi. Veriteľ je oprávnený požadovať za zaslanie upomienky dlžníkovi zmluvnú pokutu vo výške 10 eur za poštovné a administratívne výdavky, ktoré veriteľovi vznikli v súvislosti s odoslaním upomienky + 15 % z celkovej dlžnej sumy. Žalobca nijakým spôsobom súdu neozrejmil z čoho vychádzal pri stanovení výšky zmluvnej pokuty, ktorú žalovaná mala zaplatiť dňa 03.06.2016 a tiež akú sumu započítal na poplatok za predĺženie lehoty splatnosti zo sumy 101,42 eura. Žalobca nepreukázal ani tú skutočnosť a ani sa nevyjadril, či poplatok za predĺženie lehoty žalovaná zaplatila včas, nevyjadril sa a ani ničím žalobca nepreukázal, či zasielal žalovanej upomienky a či mal právo požadovať za zaslanie upomienky dlžníkovi zmluvnú pokutu za poštovné a administratívne výdavky, nepreukázal, že žalovanej zasielal upomienky na zaplataenie prostredníctvom pošty. Vzhľadom k tomu, že žalobca neosvedčil v súdnom konaní výšku svojho nároku súd podanú žalobu zamietol v celom rozsahu, nakoľko žalovaná preukázala, že žalobcovi zaplatila sumu vo výške 411,22 eura, pričom žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 350 eur. Žalovaná teda uhradila žalobcovi viac ako jej bola poukázaná a to o sumu 61,22 eura. Bez toho, aby žalobca neozrejmil súdu na čo použil sumu 101,42 eura, ktorá bola na účet žalobcu pripísaná dňa 03.06.2016 nebolo možné žalobe vyhovieť. Žalobca k úhrade zo dňa 03.06.2016 žalovanou na sumu 101,42 eura uviedol len, že žalovaná započítal predĺženie a pokutu. Žalobca súdu neozrejmil výšku zmluvnej pokuty, ktorú započítal na úhradu vykonanú žalovanou dňa 03.06.2016, ani podľa čoho stanovil výšku zmluvnej pokuty a preto mal súd za to, že žalovaná dlh - istinu uhradila a žalobu pre dôkaznú núdzu žalobcu zamietol.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Žalovaná mala v konaní plný úspech a preto má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. O výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.